

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-8/2014-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Jasminke Jenjić i Lidije Rostaš-Beroš, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja P. M. R. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, Zagreb, klasa: UP/II-008-07/13-01/129, urbroj: 401-01/05-14-03 od 7. siječnja 2014. godine, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 10. travnja 2014.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/13-01/129, urbroj: 401-01/05-14-03, od 7. siječnja 2014. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog Povjerenika za informiranje odbijena je žalba tužitelja izjavljena radi nedonošenja odluke o zahtjevu za pristup informaciji.

Zakonitost osporenog rješenja tužitelj pobija zbog bitnih povreda postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede ustavnog prava na pristup informacijama.

S tim u vezi navodi da je 12. prosinca 2013. godine podnio Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske zahtjev za pristup informaciji - mišljenju o Nacrtu Zakona o životnom partnerstvu koje je MUP RH dostavio Ministarstvu uprave Republike Hrvatske, o kojem zahtjevu nije odlučeno u zakonom propisanom roku, nakon čega je 28. prosinca 2013. izjavio žalbu zbog šutnje uprave koju je tuženo Povjerenstvo odbilo osporenim rješenjem.

Žalitelj u tužbi ne osporava da je u postupku pravilno utvrđeno činjenično stanje, već smatra da je tuženi odbio primijeniti tzv. „postupničko pravo“, pa da je izraženim pravnim shvaćanjem i nepostupanjem po članku 119. Zakona o općem upravnom postupku u osnovi ugrozio institut zaštite od šutnje uprave.

Nadalje, tužitelj navodi da je tuženi propustio primijeniti mjerodavno materijalno pravo i to članak 25. stavak 7. Zakona o pravu na pristup informacijama koji propisuje da će Povjerenik, kad utvrdi da je žalba osnovana, omogućiti korisniku pristup informaciji. S tim u vezi ističe da tuženi nije proveo niti jednu radnju u postupku, da se nije obratio tijelu javne

vlasti kako bi pokušao utvrditi je li nedonošenje odluke o zahtjevu opravdano, nego je paušalno odbio njegovu žalbu ne priznajući prekluzivnost roka iz članka 22. stavka 2. ZPPI.

Tužitelj u tužbi iscrpno obrazlaže svoje stavove o institutu šutnje uprave pozivajući se na stajališta koja je u presudi, broj: Us-1109/1983 od 18. svibnja 1983. zauzeo Upravni sud SRH, te na pravno shvaćanje Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženo u Odluci, broj: U-III-686/1999 od 24. listopada 2002. i rješenju, broj: U-IIIa-995/2002 od 18. prosinca 2002. godine.

Posljedično tome smatra da obaviješću o produženju roka od 23. prosinca 2013. nije odlučeno o njegovom zahtjevu i nije mu omogućen pristup traženoj informaciji, pa stoga ta obavijest nije bila od utjecaja na šutnju uprave.

Smatra da tuženikovo pravno shvaćanje kako su u vrijeme izjavljivanja žalbe bile ispunjene pretpostavke za izjavljivanje žalbe zbog nerješavanja zahtjeva u zakonom propisanom roku te da je tijelo javne vlasti zakasnilo obavijestiti tužitelja o produženju roka za rješavanje zahtjeva, ali da ipak nema mjesta postupanju po članku 119. ZUP-a i članku 25. stavku 7. ZPPI, ugrožava načelo vladavine prava i obezvrjeđuje objektivni pravni poredak.

Zaključno, predlaže da Sud izvede dokaz čitanjem cijelog spisa uključujući i tužiteljev „budući osvrt na Odgovor na tužbu“, te da, temeljem odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima prihvati tužbeni zahtjev, poništi osporeno rješenje Povjerenika i tužitelju omogući pristup informaciji zatraženoj 12. prosinca 2013.

Ujedno se odriče od prava na održavanje usmene rasprave.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga navedenih u osporenom rješenju i predlaže Sudu da tužbu kao neosnovanu odbije.

Sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke u tužbi i odgovoru na tužbu ne zahtijevaju održavanje rasprave, Sud je spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. točke 4. naprijed navedenog Zakona o upravnim sporovima, te je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Uvidom u spis predmeta dostavljen Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužitelj 12. prosinca 2013. u 22,12 h poslao elektronskom poštom zahtjev Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske kojim je tražio dostavljanje mišljenja na Nacrt Zakona o životnom partnerstvu upućenog Ministarstvu uprave Republike Hrvatske.

Tijelo javne vlasti - MUP RH nije tužitelju pružilo traženu informaciju u zadanom roku, jer ga je dopisom, broj: 511-01-43-152-70/13 od 23. prosinca 2013. godine obavijestilo da će u postupku rješavanja predmetnog zahtjeva, radi provedbe testa razmjernosti, produžiti rok za postupanje u skladu s odredbom članka 22. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Naime, prema odredbi članka 20. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. - dalje: ZPPI) na temelju zahtjeva za pristup informaciji tijelo javne vlasti će odlučiti najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

Prema odredbi članka 22. stavka 1. istoga Zakona rokovi za ostvarivanje prava na pristup informaciji se mogu produžiti za 15 dana, računajući od dana kada je tijelo javne vlasti trebalo odlučiti o zahtjevu za pristup informaciji ako je, pored ostalog, dužno provesti test razmjernosti i javnog interesa, sukladno odredbama ovog Zakona.

Prema stavku 2. istoga članka Zakona o produženju rokova tijelo javne vlasti će bez odgode, a najkasnije u roku od 8 dana, od dana zaprimanja urednog zahtjeva obavijestiti podnositelja zahtjeva i navesti razloge zbog kojih je rok produžen.

Nije sporno u ovoj upravnoj stvari da je tužitelj podnio zahtjev 12. prosinca 2013. godine, a da ga je tuženo tijelo obavijestilo o produženju roka dopisom od 23. prosinca 2013. godine, ali taj propust, prema ocjeni ovoga Suda, nije imao utjecaja na zakonitost osporenog rješenja.

Naime, kao što je vidljivo iz spisa predmeta tužitelj je podnio žalbu Povjereniku za informiranje zbog nedonošenja rješenja u zakonom propisanom roku, te je nakon podnošenja iste obavijestio žalbeno tijelo da je u međuvremenu dobio obavijest od tijela javne vlasti o produženju roka i o razlozima za produženje roka.

Budući da je tijelo javne vlasti obavijestilo tužitelja kako će provesti test razmjernosti i javnog interesa te zbog toga produžiti rok za rješavanje zahtjeva prema mišljenju Povjerenika za informiranje, nije bilo potrebe u smislu članka 119. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 49/10.) tražiti od tijela javne vlasti obavijest o razlozima zbog kojih zahtjev nije riješen u propisanom roku.

U obrazloženju rješenja tuženo tijelo navodi da je točno da je tijelo javne vlasti zakasnilo obavijestiti tužitelja o produženju roka za rješavanje zahtjeva za pristup informacijama, ali smatra da bi bilo od veće štete za postupak kada bi se prvostupanjskom tijelu onemogućilo provođenje testa razmjernosti i javnog interesa, za koji se ne može apriori odlučiti može li se ili ne može primijeniti, odnosno, da tu odluku treba prepustiti prvostupanjskom tijelu, a tuženo tijelo o tome može odlučivati u povodu žalbe na odbijajuće rješenje.

Sud prihvaća ovakvo obrazloženje tuženog tijela i nalazi da je ono doneseno u funkciji učinkovitosti i ekonomičnosti postupka, to tim više što je, prema podacima u spisu predmeta, tijelo javne vlasti odlučilo meritorno o njegovom zahtjevu, rješenjem, broj: 511-01-43-UP/1-43/2014 od 7. siječnja 2014. godine protiv kojega će tužitelj imati mogućnost ulaganja žalbe u smislu članka 25. ZPPI.

Imajući u vidu navedeno, iako je u postupku bilo nedostataka, prema ocjeni ovoga Suda ti nedostaci nisu utjecali na rješavanje predmeta postupka, pa je Sud na temelju članka 57. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima presudio kao u izreci.

U Zagrebu 10. travnja 2014.

Predsjednica vijeća
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.